

Pandion haliaetus (Linnaeus, 1758)

Nom comú: Àguila peixetera

Classe: **Aves**

Ordre: **Falconiformes**

Família: **Pandionidae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

L'àguila peixetera és un rapinyaire diürn que es nodreix de peixos, que captura amb les urpes. Aquests rapinyaires necessiten zones humides, badies o cales arrecerades per pescar; i també, -a la Mediterrània- penya-segats allunyats de molèsties humanes per criar. L'espècie té una distribució pràcticament cosmopolita. A Europa, forma dues poblacions ecològicament distintes, tot i que genèticament no s'hi han trobat diferències: al nord i centre d'Europa està lligada als hàbitats lacustres, nidifica sobre arbres i és migratòria, mentre que a la Mediterrània cria a penya-segats de vorera de mar, els joves es dispersen, però els adults són sedentaris. La situació de conservació és desigual: si bé a qualche país (Alemanya, França) està en expansió, en altres la població s'estabilitza (Finlàndia), es troba en retrocés (Suècia) o mostra una tendència al retrocés (Espanya). La població europea es distribueix actualment en la meitat del rang que ho feia a començament del segle XX. Els efectius europeus estan quantificats en 5.000 parelles. A les Canàries (on sembla estable), nidifiquen 15-20 parelles. És objecte d'un projecte de reintroducció a Andalusia (on el 2005 hi ha criat una parella), i existeixen intents de cria a altres comunitats autònomes, sense que s'hagin constatat eclosions. Des de 1980 es realitzen recomptes de les parelles nidificants d'àguila peixetera a les Illes Balears.

A Mallorca s'han recopilat dades d'anys anteriors de l'espècie i s'observa com la tendència de la població en els darrers 20 anys és estable i es manté amb un mínim de 5 i 8 parelles anuals amb èxit, lluny de les 35-40 parelles que s'estima que hi havia a la primera meitat del segle XX. A Cabrera ha passat d'una a dues parelles, i l'intent d'establiment d'una tercera. A Menorca, després d'un mínim de tres parelles als anys 80, durant la segona meitat de la dècada dels noranta i principis del 2000, el nombre total de parelles reproductores oscil·lava entre 5 i 7. Els últims quatre anys el nombre de parelles reproductores ha sofert un greu descens, passant d'haver-hi set parelles l'any 2000 a tenir-ne quatre l'any 2004. A les Pitiüses es va extingir com a nidificant els anys 70, tot i que se n'observen exemplars solitaris a les Salines.

La mortalitat d'adults per electrocució a línies elèctriques no aïllades i les molèsties als nius en època de cria són possiblement les causes més importants d'aquest descens. Està catalogada com a Vulnerable al Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.

Autor text: Malmierca, J. C. i Mayol, J. (Servei de Protecció d'Espècies)

Corologia: **Europa i Àsia**

Tendència: **Estable**

Nivell d'amenaça: **En perill crític (segons el Llibre Vermell)**

Categoria de protecció: **Vulnerable (RD 139/2011)**